

Projekt

z dnia 6 października 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XV.4.2025
RADY POWIATU ŻAGAŃSKIEGO**

z dnia 13 października 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na uchwałę Zarządu Powiatu Żagańskiego nr 141.2025 z dnia 6 sierpnia 2025 r. w sprawie odwołania ze stanowiska dyrektora Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Żaganiu

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 107), art. 229 pkt 4 w zw. z art. 237 § 1 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz § 42 Statutu Powiatu Żagańskiego (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2018 r. poz. 2235 ze zm.), po rozpatrzeniu skargi z dnia 22 sierpnia 2025 r., wniesionej przez pracowników i nauczycieli Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego im. Janusza Korczaka w Żaganiu, Rada Powiatu Żagańskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę pracowników i nauczycieli Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego im. Janusza Korczaka w Żaganiu na uchwałę Zarządu Powiatu Żagańskiego nr 141.2025 z dnia 6 sierpnia 2025 r. w sprawie odwołania Pani Katarzyny Nowotyńskiej ze stanowiska dyrektora Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Żaganiu.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 3. Na podstawie przepisu art. 238 § 1 KPA zobowiązuje się Przewodniczącemu Rady Powiatu do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

I. Stan faktyczny i przebieg postępowania

W dniu 27 sierpnia 2025 r. do Przewodniczącego Rady Powiatu Żagańskiego wpłynęła skarga z dnia 22 sierpnia 2025 r., wniesiona przez pracowników i nauczycieli Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego im. Janusza Korczaka w Żaganiu (dalej: "SOSW"). Przedmiotem skargi jest uchwała Zarządu Powiatu Żagańskiego nr 141.2025 z dnia 6 sierpnia 2025 r. w sprawie odwołania Pani Katarzyny Nowotyńskiej ze stanowiska dyrektora SOSW.

Zgodnie z art. 229 pkt 4 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (dalej: KPA), organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działanie zarządu powiatu jest rada powiatu. W związku z powyższym, Przewodniczący Rady Powiatu, działając na podstawie Statutu Powiatu, w dniu 3 września 2025 r. przekazał skargę do rozpatrzenia przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Żagańskiego (dalej: "Komisja").

Komisja przeprowadziła postępowanie wyjaśniające i rozpatrzyła skargę na posiedzeniu w dniu 2 października 2025 r., analizując zarzuty podniesione przez skarżących. Na posiedzeniu w dniu 2 października 2025 r. Komisja, po zbadaniu sprawy, w głosowaniu (1 głos „za”, 0 „przeciw”, 2 „wstrzymujące się”) przyjęła stanowisko o bezzasadności skargi i zarekomendowała Radzie Powiatu jej oddalenie.

II. Analiza prawna i stanowisko Rady Powiatu

Rada Powiatu, po zapoznaniu się z treścią skargi, wyjaśnieniami Zarządu Powiatu oraz opinią Komisji, uznała podniesione zarzuty za bezzasadne.

1. Zarzut wadliwego zastosowania art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo oświatowe

Skarżący kwestionują zasadność odwołania Dyrektora w trybie art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1043), który pozwala na odwołanie nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia "w przypadkach szczególnie uzasadnionych".

Rada Powiatu stoi na stanowisku, że działanie Pani Katarzyny Nowotyńskiej, polegające na jednostronnym uznaniu w całości powództwa 39 nauczycieli przeciwko SOSW na łączną kwotę 1.457.557,24 zł wraz z odsetkami, bezsprzecznie stanowiło "szczególnie uzasadniony przypadek" w rozumieniu ww. przepisu. Czynność ta została dokonana wbrew wyraźnemu stanowisku organu prowadzącego, który zabezpieczył na ten cel środki w wysokości 992.000 zł, i wygenerowała nieprzewidziane zobowiązanie w wysokości 465.557,24 zł, zagrażające stabilności finansowej placówki.

Pojęcie "szczególnie uzasadnionego przypadku" jest klauzulą generalną, której znaczenie doprecyzowuje orzecznictwo sądów administracyjnych. Zgodnie z wyrokiem WSA w Łodzi z dnia 21 lutego 2024 r. (sygn. akt III SA/Łd 703/23), "szczególnie uzasadniony przypadek" to sytuacja nagła, która może prowadzić do **destabilizacji działalności placówki oświatowej**, godząc w interes publiczny i wymagając natychmiastowego przerwania czynności dyrektora. Działanie Pani Dyrektora, polegające na świadomym wygenerowaniu zobowiązania finansowego zagrażającego egzystencji Ośrodka i jego zdolności do realizacji zadań statutowych, jest podręcznikowym przykładem takiego zdarzenia.

Działanie to nie było zwykłym błędem w zarządzaniu. Było to *de facto* przejęcie kompetencji organu stanowiącego (Rady Powiatu) w zakresie kształtowania budżetu. Uznając roszczenie, Dyrektor wykreowała tytuł wykonawczy, który musiał być zaspokojony ze środków publicznych, o których przeznaczeniu decyduje Rada, a nie dyrektor jednostki organizacyjnej. Taki akt stanowi naruszenie fundamentalnych zasad ustrojowych samorządu terytorialnego i dyscypliny finansów publicznych. Cały łańcuch zdarzeń – od uznania powództwa, przez powstanie tytułu wykonawczego, po obowiązek zapłaty z budżetu Powiatu – prowadził do destabilizacji planu finansowego i stanowił bezpośrednie zagrożenie dla realizacji innych zadań publicznych. Skutkowało to

całkowitą utratą zaufania organu prowadzącego do osoby zarządzającej mieniem publicznym i uzasadniało konieczność jej natychmiastowego odwołania w celu ochrony nadrzędnego interesu publicznego.

Dodatkowo, działanie Pani Dyrektor cechował rażący konflikt interesów. Sama była powódką w analogicznej sprawie przeciwko Ośrodkowi (sygn. akt: IV P 9/25), którego interesy miała obowiązek reprezentować. Sytuacja, w której dyrektor placówki uznaje roszczenia swoich podwładnych, będąc jednocześnie w tej samej grupie roszczeniowej, podważa jej fundamentalną wiarygodność i etykę menedżerską, co samo w sobie stanowi przesłankę do natychmiastowego odwołania.

2. Zarzut naruszenia autonomii dyrektora (art. 68 ust. 5 Prawa oświatowego)

Zarzut bezprawnej ingerencji w autonomię dyrektora w sprawach pracowniczych jest całkowicie chybiony. Autonomia ta, choć szeroka, nie ma charakteru absolutnego. Doznaje ona istotnego ograniczenia, gdy decyzje dyrektora wkraczają w sferę zarządzania finansami publicznymi i pociągają za sobą skutki o strategicznym znaczeniu dla jednostki.

Należy podkreślić, że dyrektor szkoły, będąc kierownikiem zakładu pracy (art. 68 ust. 5 Prawa oświatowego), jest jednocześnie, w myśl art. 53 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, kierownikiem jednostki sektora finansów publicznych. Ponosi on osobistą odpowiedzialność za całość gospodarki finansowej tej jednostki. Obowiązek dbałości o finanse publiczne i działania w ramach zatwierdzonego planu finansowego ma charakter nadrzędny wobec autonomii w sprawach kadrowych.

W związku z tym, wytyczne organu prowadzącego przekazane w dniu 21 lutego 2025 r. co do strategii procesowej i limitu środków finansowych nie stanowiły bezprawnej ingerencji, lecz były legalnym i koniecznym wykonaniem obowiązku nadzoru finansowego, o którym mowa w art. 57 ust. 1 i 2 Prawa oświatowego. Zignorowanie tych wytycznych przez Panią Dyrektor stanowiło akt rażącej niesubordynacji i naruszenie obowiązków kierownika jednostki sektora finansów publicznych.

3. Zarzut naruszenia ciągłości zarządzania i praw dziecka

Zarzut, jakoby odwołanie Dyrektora naruszyło ciągłość zarządzania placówką oraz prawa dzieci gwarantowane w Konstytucji RP i Konwencji o Prawach Dziecka, jest bezzasadny i ma charakter demagogiczny.

Po pierwsze, odwołanie miało miejsce w dniu 6 sierpnia 2025 r., a już 11 sierpnia 2025 r. Zarząd Powiatu powierzył pełnienie obowiązków dyrektora dotychczasowemu wicedyrektorowi. Nie doszło zatem do "luki personalnej", a ciągłość zarządzania została w pełni zachowana. Po drugie, cała operacja miała miejsce w okresie wakacyjnym, kiedy w placówce nie odbywały się zajęcia dydaktyczne, wychowawcze ani terapeutyczne, a nauczyciele przebywali na urloпах. Argument o przerwaniu terapii czy obniżeniu efektów pracy z dzieckiem jest zatem całkowicie oderwany od stanu faktycznego.

Co więcej, należy podkreślić, że to właśnie ochrona stabilności finansowej Ośrodka jest fundamentalnym gwarantem realizacji praw dzieci do edukacji i terapii w długoterminowej perspektywie. Działanie Pani Dyrektor, zagrażając tej stabilności, stanowiło realne niebezpieczeństwo dla przyszłego, niezakłóconego funkcjonowania placówki i, co za tym idzie, dla dobra jej podopiecznych. Decyzja Zarządu Powiatu o odwołaniu Dyrektora była zatem działaniem podjętym w celu ochrony interesu publicznego, którego najważniejszym elementem jest dobro dzieci uczęszczających do SOSW.

Mając na uwadze powyższe, Rada Powiatu Żagańskiego uznaje skargę za bezzasadną w całości.

III. Pouczenie

Niniejsza uchwała, zgodnie z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, kończy postępowanie w trybie skargowym.

Na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone niniejszą uchwałą, podjętą w sprawie z zakresu administracji publicznej, może – po bezskutecznym wezwaniu Rady Powiatu Żagańskiego do usunięcia naruszenia prawa – zaskarżyć uchwałę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi Rady na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie – w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania.